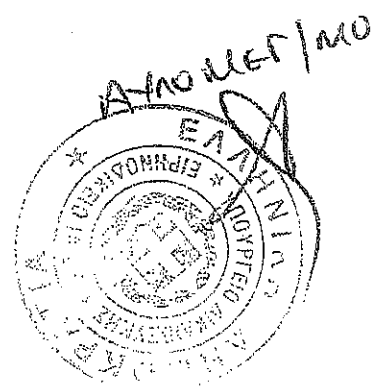

02

ΑΠΟΦΑΣΗ

20 /2024

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΙΛΙΟΥ

(διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Ιλίου Ειρήνη Καφούρου και τη Γραμματέα Κωνσταντία Βρεπού.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 15-2-2023, για να δικάσει την κάτωθι υπόθεση:

Του καλούντος - αιτούντος: _____ του _____, κατοίκου κατά τον χρόνο κατάθεσης της αίτησης _____, επί της οδού _____ αρ. _____ και ήδη κατοίκου _____, επί της οδού _____ αρ. _____, με Α.Φ.Μ. _____

, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις νομότυπα και εμπρόθεσμα, κατ' άρθρο 4Η του ν. 3869/2010, και συγκεκριμένα την 24-1-2022, διά του Πληρεξουσίου Δικηγόρου Ευστρατίου Νικολακέα και δεν παραστάθηκε κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο (βλ. το υπ' αριθμ. Π3526964/21-1-2021 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων Δ.Σ.Α.).

Των καθ' ων η αίτηση - κλήση, μετεχόντων στη δίκη πιστωτών, οι οποίες κατέστησαν διάδικοι μετά από τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 3869/2010 και 748 παρ. 3 ΚΠολΔ): 1) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS A.E.», καθολική διάδοχος της οποίας έχει καταστεί η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αρ. 8, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία κατέθεσε προτάσεις νομότυπα και εμπρόθεσμα, κατ' άρθρο 4Η του ν. 3869/2010, και συγκεκριμένα την 21-1-2022, διά της Πληρεξουσίας Δικηγόρου Παναγιώτας Πανταζάτου και δεν παραστάθηκε κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο (βλ. το υπ' αριθμ. Π3521151/19-1-2021 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων Δ.Σ.Α.), 2) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου αρ. 40, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν κατέθεσε προτάσεις κατ' άρθρο 4Η του ν. 3869/2010 και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, 3) της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «CREDICOM CONSUMER FINANCE ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», που

εδρεύει στην Αθήνα, Α. Συγγρού αρ. 187, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν κατέθεσε προτάσεις κατ' άρθρο 4Η του ν. 3869/2010 και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Της προς ην η κοινοποίηση: του , κατοίκου οδός αρ. , ως εγγυήτριας, η οποία δεν κατέθεσε προτάσεις κατ' άρθρο 4Η του ν. 3869/2010 και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Ο αιτών κατέθεσε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την από 21-10-2013 αίτηση ρύθμισης οφειλών του κατά τον ν. 3869/2010, η οποία έλαβε αριθμό κατάθεσης 1056/2013 και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 10-3-2021, κατά την οποία ματαιώθηκε λόγω της αναστολής των εργασιών των δικαστηρίων στο πλαίσιο λήψης μέτρων για την αποφυγή εξάπλωσης του κορονοϊού (covid-19) και επαναπροσδιορίστηκε οίκοθεν για τη δικάσιμο της 21-2-2022. Στη συνέχεια, η ως άνω αίτηση επαναπροσδιορίστηκε, σύμφωνα με τα άρθρα 4Α έως 4Κ του ν. 3869/2010, όπως αυτά προστέθηκαν με το άρθρο 1 του ν. 4745/2020, με την υπ' αριθμ. 174165/14-7-2021 ηλεκτρονική αίτηση (κλήση) που υπέβαλε ο αιτών μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης, με χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.), η οποία διαβιβάστηκε ηλεκτρονικά στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, λαμβάνοντας ειδικό αριθμό κατάθεσης 1850/2021, προσδιορίστηκε δε για συζήτηση κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1772/2022 πράξης του Προϊσταμένου του Ειρηνοδικείου Ιλίου, και ενεγράφη στο πινάκιο με επιμέλεια της Γραμματείας. Κατά τη δικάσιμο αυτή, η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο και συζητήθηκε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Παραδεκτά και νόμιμα φέρεται προς συζήτηση η από 21-10-2013 και με αριθμό κατάθεσης 1056/2013 αίτηση ρύθμισης οφειλών του αιτούντος κατά τον ν. 3869/2010, η οποία επαναπροσδιορίστηκε, σύμφωνα με τα άρθρα 4Α έως 4Κ του ν. 3869/2010, όπως αυτά προστέθηκαν με το άρθρο 1 του ν. 4745/2020, με την υπ' αριθμ. 174165/14-7-2021 ηλεκτρονική αίτηση (κλήση) που υπέβαλε ο αιτών μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης, με χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.), η οποία διαβιβάστηκε ηλεκτρονικά στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, λαμβάνοντας ειδικό αριθμό κατάθεσης

2^ο φύλλο της με αριθμό 20/2024 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου
(διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

1850/2021, και προσδιορίστηκε για συζήτηση κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1772/2022 πράξης του Προϊσταμένου του Ειρηνοδικείου Ιλίου.

Από τις υπ' αριθμ. 5202 και 5231/11-11-2013 και 5298/15-11-2013 εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Αθανασίου Μπουσδούνη, που προσκομίζονται από τον αιτούντα, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, κατ' άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 3869/2010, στη 2^η και 3^η των καθ' ων η αίτηση πιστωτών και στην εγγυήτρια. Περαιτέρω, από τις από 25-11-2021 βεβαιώσεις κοινοποίησης της Ε.Γ.Δ.Ι.Χ., που προσκομίζεται από τον αιτούντα, προκύπτει ότι η ανωτέρω ηλεκτρονική αίτηση επαναπροσδιορισμού που υπέβαλε ο αιτών κοινοποιήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, κατ' άρθρο 4ΣΤ του ν. 3869/2010, στη 2^η και 3^η των καθ' ων η αίτηση πιστωτών και στην εγγυήτρια. Στη συνέχεια, η υπό κρίση υπόθεση προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1772/2022 πράξης του Προϊσταμένου του Ειρηνοδικείου Ιλίου, και ενεγράφη στο πινάκιο με επιμέλεια της Γραμματείας, της εγγραφής αυτής ισχύουσας ως κλήτευσης όλων των διαδίκων, κατ' άρθρο 4ΙΒ παρ. 2 του ν. 3869/2010. Εντούτοις, οι προαναφερόμενοι διάδικοι δεν έλαβαν μέρος στην παρούσα δίκη με την προκατάθεση προτάσεων κατ' άρθρο 4Η του ν. 3869/2010, επομένως πρέπει να δικαστούν ερήμην (άρθρα 741 και 271 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ). Το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης, σαν να είχαν εμφανισθεί όλοι οι διάδικοι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 754 ΚΠολΔ, το οποίο για την ταυτότητα του νομικού λόγου εφαρμόζεται και στην περίπτωση που δεν εμφανιστεί ή δεν λάβει κανονικά μέρος στη συζήτηση ο καθ' ου η αίτηση ή τρίτος που κλητεύθηκε (βλ. σελ. 20 της αιτιολογικής έκθεσης του Ν. 4335/2015 και, σχετικά, ΜΠρΛαμ 123/2017 ΤΝΠ Nomos).

Περαιτέρω, με δήλωση που περιλήφθηκε στις νόμιμα κατατεθείσες προτάσεις του, ο αιτών προέβη σε παραίτηση από το δικόγραφο της υπό κρίση αίτησης ως προς τη 2^η καθ' ης, «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», λόγω ολοσχερούς εξόφλησης της ένδικης οφειλής του αιτούντος προς αυτήν (βλ. το υπ' αριθμ. πρωτ. 20200623.01217.0752/23-6-2020 έγγραφο με θέμα «Ρύθμιση ληξιπρόθεσμων οφειλών» της εταιρείας «doValue Greece», διαχειρίστριας των απαιτήσεων της εταιρείας «HELLAS 3P INVESTMENT DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», στην οποία είχε μεταβιβαστεί η ένδικη απαίτηση της 2^{ης} καθ' ης, σε συνδυασμό με τις αποδείξεις καταβολών των συμφωνηθεισών δόσεων συνολικού ποσού 300 ευρώ), και ως προς την 3^η καθ' ης, «CREDICOM CONSUMER FINANCE ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», λόγω ολοσχερούς εξόφλησης της ένδικης οφειλής του αιτούντος προς

αυτήν (βλ. το υπ' αριθμ. πρωτ. 10369/16-4-2021 πρακτικό συμφωνίας για καταβολή ποσού 1.300 ευρώ της εταιρείας «QQuant Master Servicer Μονοπρόσωπη Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», διαχειρίστρια των απαιτήσεων της εταιρείας «Tamzo Holdings LTD», στην οποία έχει μεταβιβαστεί η ένδικη απαίτηση της 3^{ης} καθ' ης). Η παραίτηση αυτή είναι παραδεκτή και νόμιμη, χωρίς να απαιτείται η συναίνεση των προαναφερόμενων καθ' ων, δεδωμένου ότι όταν έλαβε χώρα αυτοί δεν είχαν προβεί σε κατάθεση προτάσεων, και έχει ως συνέπεια να θεωρείται η υπό κρίση αίτηση ως μη ασκηθείσα ως προς τις πιστώτριες αυτές (άρθρα 741, 294, 295, 297 ΚΠολΔ).

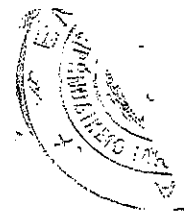
Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 «φυσικά πρόσωπα που στερούνται πτωχευτικής ικανότητας υπό την έννοια του άρθρου 2 του Ν. 3588/2007 και έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους (εφεξής οφειλέτες) δικαιούνται να υποβάλλουν στο αρμόδιο δικαστήριο αίτηση για τη ρύθμιση των οφειλών τους κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου». Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του ΠτΚ (Ν. 3588/2007, ΦΕΚ Α' 153/10-7-2007), «Πτωχευτική ικανότητα έχουν οι έμποροι και οι ενώσεις προσώπων με νομική προσωπικότητα», ενώ, κατά τη διάταξη του άρθρου 1 του Β.Δ. 19-4/1-5-1835, «έμποροι είναι όσοι μετέρχονται πράξεις εμπορικές και κύριο επάγγελμα έχουν την εμπορία». Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι από τη ρύθμιση του ν. 3869/2010 αποκλείονται φυσικά πρόσωπα που έχουν πτωχευτική ικανότητα, δηλαδή οι έμποροι. Σύμφωνα δε με την διάταξη του άρθρου 1 του ΕμπΝ, έμπορος είναι ο κατά σύνηθες επάγγελμα ασκών εμπορικές πράξεις, ενώ κατά τη διάταξη του άρθρου 2 του Β.Δ. της 2/14.5.1835 "Περί της αρμοδιότητος των εμποροδικείων" στην οποία απαριθμούνται οι αντικειμενικώς εμπορικές πράξεις, ο νόμος θεωρεί πράξη εμπορική, εκτός άλλων, μεταφορά. Περαιτέρω, κριτήρια της εμπορικότητας των πράξεων αποτελούν και η δράση σε αγορά, δηλαδή σε χώρο όπου μπορεί να συναντηθεί η προσφορά με τη ζήτηση και να συναφθούν συναλλακτικές πράξεις, η ριψοκίνδυνη διαμεσολάβηση στην κυκλοφορία των αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών που να φέρει τα στοιχεία της αβεβαιότητας και του κινδύνου, η επένδυση κεφαλαίου σε αγαθά και πιστώσεις, η πρόθεση, χωρίς απαραίτητως να συνοδεύεται από εξασφάλιση, επίτευξης κέρδους, και η οργάνωση της εργασίας, των αγοραζόμενων υλών και των μηχανικών ή άλλων εγκαταστάσεων για την επιδίωξη του ανωτέρω αποτελέσματος (βλ. αναλυτικά σε Ιάκωβο Βενιέρη – Θεόδωρο Κατσά, Εφαρμογή του Ν 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 3^η έκδοση, σελ. 98 επ.). Οι έμποροι, λοιπόν, κατά τα ανωτέρω, αποκλείονται από την εφαρμογή του νόμου, ενώ υπάγονται στην ρύθμιση του νόμου τα

3^ο φύλλο της με αριθμό 8/2024 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου
(διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

πρόσωπα που δεν ασκούν αυτοτελή οικονομική δραστηριότητα που να τους προσδίδει την ιδιότητα του εμπόρου, όπως επίσης και πρόσωπα, που ήταν έμποροι στο παρελθόν, έπαυσαν όμως την εμπορία ή την οικονομική τους δραστηριότητα, χωρίς κατά τον κρίσιμο χρόνο της παύσης της εμπορικής τους δραστηριότητας να έχουν παύσει τις πληρωμές τους, δεν υπάγονται δηλαδή στην ρύθμιση του νόμου τα πρόσωπα τα οποία κατά τον χρόνο παύσης των πληρωμών είχαν την εμπορική ιδιότητα (βλ. Αθανάσιο Γ. Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, έκδοση 2016, σελ. 36 επ., Ιάκωβο Βενιέρη – Θεόδωρο Κατσά, Εφαρμογή του Ν 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 3^η έκδοση, σελ. 98 επ.). Εξάλλου, δεν έχουν εμπορική ιδιότητα ή δεν υφίστανται τις αρνητικές συνέπειες (πτωχευτική ικανότητα) της εμπορικής ιδιότητας αυτοί που ασκούν μικρεμπορία και συνεπώς υπάγονται στην διαδικασία του ν. 3869/2010, παρά το γεγονός ότι διενεργούν εμπορικές πράξεις. Μικρεμπορία ασκούν τα πρόσωπα που διενεργούν μεν εμπορικές πράξεις, αλλά όχι με τέτοια ένταση και χωρίς ριψοκίνδυνη κερδοσκοπική διαμεσολάβηση, ενώ κατ' ουσίαν παρέχουν προσωπική εργασία με αντίτιμο κάποια αμοιβή. Ή με διαφορετική διατύπωση, είναι πρόσωπα που ασκούν εμπορικές πράξεις και αποκομίζουν από αυτές κέρδος, το οποίο όμως αποτελεί περισσότερο αμοιβή του σωματικού τους κόπου και μόχθου και όχι αποτέλεσμα κερδοσκοπικών συνδυασμών. Αυτά τα πρόσωπα δεν έχουν ανάληψη κινδύνου, σημαντικό επενδυμένο κεφάλαιο, τέτοια έκταση δραστηριότητας και δομή λειτουργίας, που να παραπέμπουν σε εμπορική δραστηριότητα με σκοπό το κέρδος. Σε αυτό το πλαίσιο λοιπόν είναι μικρέμποροι, συνήθως, αυτοί που ασκούν δραστηριότητα κυρίως με σωματική καταπόνηση, χωρίς προσωπικό και επενδύσεις σε εξοπλισμό, εφόσον στηρίζεται η δραστηριότητά τους στην προσωπική σωματική τους εργασία. Πρόκειται για βιοπαλαιστές, τεχνίτες και μικροεπαγγελματίες, για τους οποίους δεν δικαιολογείται η υπαγωγή στην έννοια του κερδοσκόπου εμπόρου. Ενδεικτικά δε στοιχεία της ύπαρξης της ιδιότητας του μικρεμπόρου αποτελούν η έλλειψη διάθεσης οργανωμένης επιχείρησης, η μη απασχόληση εργατικού προσωπικού, η έλλειψη διάθεσης μηχανημάτων ή άλλων εγκαταστάσεων, ο χαμηλός τζίρος. Τον χαρακτηρισμό του αιτούντος ως μικρεμπόρου πρέπει να τον επικαλεσθεί και να τον αποδείξει ο ίδιος (βλ. ΕιρΑργ 93/2017, ΕιρΔύμης 32/2016, ΕιρΧαν 101/2013, ΤΝΠ Νομος, Ιάκωβο Βενιέρη – Θεόδωρο Κατσά, Εφαρμογή του Ν 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 3^η έκδοση, αρ. 231 επ., σελ. 123 επ.).

Ο αιτών, με την υπό κρίση αίτησή του, επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του,

ζητά να επικυρωθεί το προτεινόμενο από αυτόν σχέδιο διευθέτησης οφειλών ή όπως αυτό θα τροποποιηθεί, επικουρικά δε σε περίπτωση μη επίτευξης προδικαστικού συμβιβασμού να διαταχθεί η ρύθμιση των οφειλών του κατά το άρθρο 8 του ν. 3869/2010, να εξαιρεθεί από την εκποίηση η περιγραφόμενη στην αίτηση κύρια κατοικία του και τα λοιπά περιουσιακά του στοιχεία, να αναγνωριστεί ότι με την τήρηση της ρύθμισης των οφειλών του θα απαλλαγεί από τα χρέη του προς τους καθ' ων η αίτηση πιστωτές και να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Με αυτό το περιεχόμενο και αυτά τα αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 3869/2010, μετά από α) τον εμπρόθεσμο και νομότυπο επαναπροσδιορισμό της, σύμφωνα με τα άρθρα 4Α έως 4Κ του ν. 3869/2010, κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα, β) την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των καθ' ων η αίτηση πιστωτών, όπως προκύπτει από τις ανωτέρω αναφερόμενες εκθέσεις επίδοσης, και γ) την αποτυχία του προδικαστικού συμβιβασμού, δοθέντος ότι δεν έχει γίνει δεκτό το σχέδιο διευθέτησης οφειλών του αιτούντος από τους καθ' ων η αίτηση πιστωτές. Εξάλλου, διαπιστώθηκε, κατά το άρθρο 13 παρ. 2 του ν. 3869/2010, ότι δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του αιτούντος για ρύθμιση των χρεών του στο παρόν Δικαστήριο ή σε άλλο Ειρηνοδικείο της Χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή του για ουσιαστικούς λόγους, όπως προκύπτει από τη σχετική βεβαίωση της Γραμματέα του Ειρηνοδικείου Ιλίου. Περαιτέρω, η υπό κρίση αίτηση είναι ορισμένη, διότι εκτίθενται σε αυτή όλα τα απαιτούμενα στοιχεία, ήτοι α) ότι ο αιτών είναι φυσικό πρόσωπο και βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, β) η κατάσταση της περιουσίας του και των εισοδημάτων αυτού και της συζύγου του, γ) η κατάσταση των πιστωτών και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, δ) σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του αιτούντος και ε) αίτημα ρύθμισης των οφειλών του. Πέραν δε των παραπάνω στοιχείων ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για το ορισμένο της εν λόγω αίτησης, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της 1^{ης} καθ' ης. Εξάλλου, η αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 8 και 9 του ν. 3869/2010, όπως αυτά ισχύουν μετά τις τροποποιήσεις που επέφερε ο ν. 4161/2013, καθώς και όσες τροποποιήσεις επέφερε ο ν. 4549/2018 και καταλαμβάνουν τις εκκρεμείς κατά τη δημοσίευσή του αιτήσεις, πλην των κάτωθι αιτημάτων: α) του αιτήματος να επικυρωθεί το υποβαλλόμενο σχέδιο διευθέτησης οφειλών, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, αφού η επικύρωση του σχεδίου διευθέτησης δεν αποτελεί αντικείμενο της

Α° φύλλο της με αριθμό 9 /2024 απόφασης του Ειρηνοδίκειου Ιλίου
(διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

αίτησης του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010, αλλά νόμιμη συνέπεια της ελεύθερης συμφωνίας των διαδίκων, σε περίπτωση που κανένας πιστωτής δεν προβάλλει αντιρρήσεις για το αρχικό ή το τροποποιημένο σχέδιο διευθέτησης οφειλών ή συγκατατίθενται όλοι σε αυτό, οπότε ο Ειρηνοδίκης, αφού διαπιστώσει την κατά τα άνω επίτευξη συμβιβασμού, με απόφασή του επικυρώνει το σχέδιο, το οποίο από την επικύρωσή του αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού, β) του αιτήματος να εξαιρεθούν από την εκποίηση τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία του αιτούντος, πέραν της κύριας κατοικίας του, το οποίο είναι μη νόμιμο, διότι αντικείμενο του αιτήματος εξαίρεσης από την εκποίηση, κατ' άρθρο 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, μπορεί να αποτελέσει μόνο η κύρια κατοικία του οφειλέτη και όχι έτερα περιουσιακά του στοιχεία, είναι δε διαφορετικό το ζήτημα της προσφορότητας ή μη αυτών προς ρευστοποίηση, το οποίο θα εξεταστεί ούτως ή άλλως από το δικαστήριο, κατ' άρθρο 9 παρ. 1 του ν. 3869/2010, γ) του αιτήματος να αναγνωρισθεί ότι ο αιτών με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, που θα διαταχθεί από το δικαστήριο, θα απαλλαγεί από το υπόλοιπο των χρεών του, το οποίο είναι μη νόμιμο, διότι αυτό ασκείται πρόωρα και χωρίς να πληρούνται οι προς τούτο προϋποθέσεις. Ειδικότερα, κατ' άρθρο 11 παρ. 1 του ν. 3869/2010, το ζήτημα της απαλλαγής από κάθε υπόλοιπο οφειλής αποτελεί αντικείμενο μεταγενέστερης αίτησης του οφειλέτη, η οποία υποβάλλεται στο δικαστήριο μετά από την κανονική εκτέλεση από αυτόν όλων των υποχρεώσεων, που επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται επί της αίτησης του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010, ενώ δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 69 ΚΠολΔ, ώστε να θεωρηθεί ότι η πρόωρη δικαστική προστασία ζητείται επιτρεπτά, και δ) του αιτήματος περί συμψηφισμού της δικαστικής δαπάνης των διαδίκων, το οποίο είναι μη νόμιμο, διότι, σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010, δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, επομένως δεν νοείται συμψηφισμός αυτής. Σε συνέχεια των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από τη διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3869/2010, σύμφωνα με την οποία την ύπαρξη του δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής, το επιλαμβανόμενο της υπόθεσης δικαστήριο ερευνά την ύπαρξη του δόλου όχι αυτεπάγγελα, αλλά, όπως είναι αυτονόητο και γι' αυτό παραλείφθηκε στον νόμο, κατά πρόταση πιστωτή, ο οποίος πρέπει να προτείνει τον εν λόγω ισχυρισμό κατ' ένσταση και να τον αποδείξει (βλ. ΑΠ 286/2017, ΑΠ 153/2017, ΑΠ 65/2017, ΑΠ 951/2015, ΑΠ 1226/2014 σε ΤΝΠ Νομος). Το δικαστήριο δεν δύναται αυτεπάγγελα να εξετάσει την ύπαρξη δόλιας αδυναμίας πληρωμών. Η υποχρέωση προβολής της ένστασης από τους

πιστωτές σημαίνει ότι αυτοί πρέπει να παραθέσουν όλα εκείνα τα πραγματικά περιστατικά (πράξεις - παραλείψεις του οφειλέτη) και τους ισχυρισμούς, που κατατείνουν να χαρακτηρίσουν ως δόλια την αδυναμία πληρωμών εκ μέρους του οφειλέτη (βλ. ΕιρΚαβ 565/2017 σε ΤΝΠ Nomos, Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων με βάση τον Ν. 3869/2010, έκδοση 2016, άρθρο 1, αρ. 33, σελ. 50, Βενιέρης - Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, έκδοση 2016, αρ. 324, σελ. 165). Εξάλλου, για να είναι ορισμένη και επομένως παραδεκτή κατά το άρθρο 262 ΚΠολΔ η ένσταση της πιστώτριας Τράπεζας ότι ο οφειλέτης περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξипροθέσμων προς αυτήν χρηματικών οφειλών από δόλο (άμεσο ή ενδεχόμενο) με την έννοια ότι συμφώνησε με ικανό αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων την απόλαυση μεγάλου αριθμού τραπεζικών προϊόντων, παρόλο που γνώριζε ή προέβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του με βάση τις υφιστάμενες ή ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες, σε συνδυασμό με το ύψος των οφειλών του, θα τον οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό, πρέπει να αναφέρει: α) τα τραπεζικά προϊόντα, που ο οφειλέτης συμφώνησε, το αρχικό και τελικό ύψος αυτών, β) τον χρόνο που τα συμφώνησε, γ) το ύψος της δανειακής δόσης, δ) τις οικονομικές δυνατότητες αυτού κατά τον χρόνο δημιουργίας των οφειλών ή τις ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες και ε) ότι με βάση τα ως άνω οικονομικά δεδομένα γνώριζε ή προέβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του θα τον οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό (βλ. ΑΠ 59/2021, ΑΠ 515/2018, ΜΠρΠατρ 109/2021, ΜΠρΠατρ 1/2021, ΜΠρΡοδ 69/2021, ΕιρΝικ141/2021, ΕιρΠατρ 52/2021, ΕιρΒολ 169/2020, ΕιρΧαν 623/2020 σε ΤΝΠ Nomos). Τα ανωτέρω στοιχεία, παρόλο που δεν αποτελούν στοιχεία απαραίτητα για το ορισμένο της αίτησης, εντούτοις είναι πιθανό να ευρίσκονται όλα ή τα περισσότερα στον ανοιχθέντα φάκελο της υπόθεσης (δανειακές συμβάσεις και εκκαθαριστικά των ετών λήψης των δανειακών συμβάσεων). Άλλωστε θα μπορούσε να αντληθεί μέρος αυτών από τους πιστωτές και μέσω του συστήματος του «ΤΕΙΡΕΣΙΑ», αλλά και με την προβλεπόμενη στο άρθρο 10 παρ. 3 του ν. 3869/2010 διαδικασία, με την οποία (διάταξη) κάμπτεται το φορολογικό απόρρητο (Γνωμοδότηση 126/2012 ΝΣΚ, σε ΤΝΠ NOMOS, Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, έκδοση 2016, άρθρο 10, αρ. 64 επ., σελ. 470-1).

Η 1^η καθ' ης η αίτηση πιστώτρια, με τις έγγραφες προτάσεις της, αρνήθηκε την υπό κρίση αίτηση και προέβαλε τους κάτωθι ισχυρισμούς: α) τον ισχυρισμό περί αοριστίας

5^ο φύλλο της με αριθμό 20 /2024 απόφασης του Ειρηνοδίκη Ιλίου
(διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

της αίτησης, ο οποίος είναι απορριπτέος, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, β) τον ισχυρισμό περί συνδρομής στο πρόσωπο του αιτούντος της πτωχευτικής ικανότητας, ο οποίος αποτελεί άρνηση της υπό κρίση αίτησης και θα εξεταστεί στο πλαίσιο ελέγχου της ουσιαστικής βασιμότητάς της, γ) την ένσταση δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε αδυναμία πληρωμών, κατ' άρθρο 1 του ν. 3869/2010, για τη θεμελίωση της οποίας επικαλείται ότι ο αιτών ανέλαβε δανειακές υποχρεώσεις καθ' υπέρβαση των οικονομικών δυνατοτήτων του, οι οφειλές από τις οποίες ανέρχονταν κατά τον χρόνο κατάθεσης της υπό κρίση αίτησης στο ποσό των 206.348,71 ευρώ, γνωρίζοντας ότι η αδυναμία πληρωμής των χρεών του αποτελούσε ένα ενδεχόμενο η πραγμάτωση του οποίου παρουσίαζε αυξημένη πιθανότητα και το αποδέχθηκε. Η ένσταση αυτή είναι απορριπτέα ως αόριστη, διότι δεν περιλαμβάνει τα απαιτούμενα για το ορισμένο της στοιχεία, σύμφωνα με την προηγηθείσα νομική σκέψη, δ) την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος του αιτούντος, κατ' άρθρο 281 ΑΚ, για τη θεμελίωση της οποίας εκθέτει ότι ο αιτών προτείνει την καταβολή ποσού μόλις 24.960 ευρώ και την απαλλαγή του από την υπόλοιπη οφειλή, μη λαμβάνοντας υπόψη με εύλογο τρόπο τα συμφέροντα των πιστωτών του. Η ένσταση αυτή είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, διότι τα εκτιθέμενα από την πιστώτρια πραγματικά περιστατικά, και αληθή υποτιθέμενα, δεν στοιχειοθετούν κατάχρηση δικαιώματος, υπό την έννοια της προαναφερόμενης διάταξης. Τέλος, υπέβαλε αίτημα προνομιακής ικανοποίησης της εμπραγμάτως εξασφαλισμένης απαίτησής της.

Από την εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων, και συγκεκριμένα των εγγράφων που προσκομίζουν οι διάδικοι, μερικά εκ των οποίων μνημονεύονται ειδικότερα στη συνέχεια, χωρίς κανένα, ωστόσο, να παραλείπεται κατά την ουσιαστική εκτίμηση της υπόθεσης, από τους ισχυρισμούς των διαδίκων που περιλαμβάνονται στις προτάσεις τους, καθώς και τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής (άρθρα 336 παρ. 4 και 741 ΚΠολΔ), τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως, αλλά και από όλη γενικά τη διαδικασία αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Ο αιτών, γεννηθείς το έτος 1960, έχει δύο τέκνα, γεννηθέντα τα έτη 1989 και 2001, από τον γάμο του με την _____ . Κατά τον χρόνο κατάθεσης της υπό κρίση αίτησης, ο αιτών κατοικούσε με την οικογένειά του στο _____ σε ακίνητο τη χρήση του οποίου τους είχε παραχωρήσει ο πατέρας της συζύγου του. Από το έτος 2016 ο αιτών βρίσκεται σε διάσταση με τη σύζυγό του και έχει μετακομίσει μόνιμα στην Αττική, σε ακίνητο κυριότητάς του, το οποίο περιγράφεται κατωτέρω και στο οποίο συγκατοικεί με τη μητέρα του, _____ (βλ. την αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας του αιτούντος στα εκκαθαριστικά σημειώματα και στις δηλώσεις Ε1 των ετών 2017 και εξής).

Ο αιτών εργάζεται ως οδηγός ταξί, του οποίου είναι ιδιοκτήτης, διατηρώντας προς τούτο ατομική επιχείρηση από την 19-2-2008 (βλ. την από 20-1-2022 εκτύπωση στοιχείων μητρώου – επιχείρησης της ΑΑΔΕ). Δεν απασχολεί προσωπικό, αλλά εργάζεται ο ίδιος, ασκώντας μεμονωμένα το επάγγελμά του (βλ. τα Ε3 της επιχείρησης του αιτούντος για τα έτη 2011, 2012, 2014, 2018, 2019, 2020). Οι τζίροι της επιχείρησης του αιτούντος ανήλθαν το έτος 2008 σε 13.333,33 ευρώ, το έτος 2009 σε 14.333,34 ευρώ, το έτος 2010 σε 29.282,03 ευρώ, το έτος 2011 σε 22.976,17 ευρώ, το έτος 2012 σε 15.367,36 ευρώ, το έτος 2013 σε 16.477,10 ευρώ, το έτος 2014 16.125,76 ευρώ, το έτος 2015 σε 15.587,98 ευρώ, το έτος 2016 σε 12.716,91 ευρώ, το έτος 2017 σε 12.646,69 ευρώ, το έτος 2018 σε 13.072,89 ευρώ, το έτος 2019 σε 12.605,78 ευρώ, το έτος 2020 σε 7.024,36 ευρώ (βλ. τα εκκαθαριστικά σημειώματα του αιτούντος για τα αντίστοιχα έτη). Βάσει των ανωτέρω, προκύπτει ότι η ατομική επιχείρηση του αιτούντος δεν αποτελεί δραστηριότητα που ενέχει οργάνωση κεφαλαίου και εργασίας, το δε κέρδος που αποκομίζει ο αιτών από την εκμετάλλευση του δημοσίας χρήσης οχήματός του αποτελεί την αμοιβή του σωματικού του κόπου και όχι αποτέλεσμα κερδοσκοπικών συνδυασμών. Εξάλλου, το προέχον στη δραστηριότητα που ασκεί ένας ιδιοκτήτης ταξί, ο οποίος εργάζεται ο ίδιος ως οδηγός του οχήματός του, δεν είναι η ριψοκίνδυνη κερδοσκοπική διαμεσολάβηση, αλλά η παροχή υπηρεσιών και η αμοιβή εργασίας, το κέρδος από την οποία σπάνια θα υπερβεί ένα κατώτατο όριο (βλ. Γνωμ. Ολ. ΝΣΚ 90/2008 σε ΤΝΠ Νομος). Επομένως, ο αιτών, παρ' ότι ασκεί κατά σύνηθες επάγγελμα την αντικειμενικά εμπορική πράξη της μεταφοράς, δεν έχει αποκτήσει την εμπορική ιδιότητα, αλλά την ιδιότητα του μικρεμπόρου, ως εκ τούτου δεν συντρέχει στο πρόσωπό του η πτωχευτική ικανότητα και δεν αποκλείεται από την υπαγωγή των χρεών του στον ν. 3869/2010, εφόσον πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις, γενομένου δεκτού του ισχυρισμού του αιτούντος περί μικρεμπορίας, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της 1^{ης} καθ' ης. Περαιτέρω, από το έτος 2017 και εξής η επιχείρηση του αιτούντος εμφανίζει μόνο ζημία, ο δε τζίρος της μειώθηκε σημαντικά κατά τη διάρκεια της πανδημίας covid-19. Εντούτοις, από το έτος 2022 και εξής, οπότε ήρθαν τα μέτρα προστασίας κατά του covid-19 και σημειώθηκε ανάκαμψη στην οικονομία, εκτιμάται, λαμβανομένων υπόψη των διδαγμάτων της κοινής πείρας και λογικής, ότι ο αιτών αποκομίζει κέρδος από την ανωτέρω δραστηριότητά του. Λαμβανομένου δε υπόψη του γεγονότος ότι ο αιτών είναι ιδιοκτήτης του οχήματος, το οποίο ως εκ τούτου είναι ανελλιπώς διαθέσιμο σε αυτόν, σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, εκτιμάται ότι το κέρδος του αιτούντος από την εκμετάλλευση του ταξί δεν μπορεί να υπολείπεται του ποσού των 800 ευρώ μηνιαίως. Το ποσό, λοιπόν, αυτό θα ληφθεί

υπόψη από το Δικαστήριο ως σημερινό εισόδημα του αιτούντος. Κατά τον χρόνο κατάθεσης της υπό κρίση αίτησης (έτος 2013), το δηλωθέν εισόδημα του αιτούντος από την εργασία του ανήλθε μηνιαίως, κατά μέσο όρο, στο ποσό των 586 ευρώ (βλ. το εκκαθαριστικό σημείωμα του αιτούντος για το οικονομικό έτος 2014). Εξάλλου, οι δαπάνες για την κάλυψη των ατομικών βιοτικών αναγκών του αιτούντος εκτιμάται ότι ανέρχονται περίπου στο ποσό των 600 ευρώ πλέον ή έλασσον. Το ποσό αυτό κρίνεται απαραίτητο προκειμένου να μπορούν να καλυφθούν οι ανάγκες διατροφής του αιτούντος, τα έξοδα συντήρησης της οικίας του, οι λογαριασμοί κοινής ωφέλειας – τηλεφωνίας και θέρμανσης, οι μετακινήσεις του, οι φορολογικές του υποχρεώσεις, τα ιατρικά του έξοδα και λοιπά έξοδα, όπως για ένδυση, υπόδηση κλπ. Ο αιτών συγκατοικεί με τη μητέρα του, η οποία λαμβάνει μηνιαίως σύνταξη ποσού 1.032 ευρώ περίπου και μπορεί να συνεισφέρει στα έξοδα συντήρησης της οικίας, στα έξοδα θέρμανσης και τους λογαριασμούς κοινής ωφέλειας. Όσον αφορά την περιουσιακή κατάσταση του αιτούντος, διαπιστώθηκε ότι αυτός έχει δικαίωμα πλήρους κυριότητας, κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, και δικαίωμα φιλής κυριότητας, κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, επί α) του υπό στοιχεία Β-1 διαμερίσματος εμβαδού 78 τ.μ. του δευτέρου ορόφου οικοδομής ευρισκόμενης στην , επί της οδού , αντικειμενικής αξίας (αντιστοιχούσας στο δικαίωμα του αιτούντος) ύψους 47.791,72 ευρώ, στο οποίο ανήκει κατ' αποκλειστική χρήση η υπ' αριθμ. 4 θέση στάθμευσης της πρασιάς εμβαδού 10 τ.μ., αντικειμενικής αξίας (αντιστοιχούσας στο δικαίωμα του αιτούντος) ύψους 2.019,94 ευρώ, και β) της υπό στοιχεία Υ-3 αποθήκης μεβαδού 4,50 τ.μ. του υπογείου της ίδιας ως άνω οικοδομής, αντικειμενικής αξίας (αντιστοιχούσας στο δικαίωμα του αιτούντος) ύψους 454,48 ευρώ (βλ. τη δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. του αιτούντος για το έτος 2021). Το ανωτέρω διαμέρισμα αποτελεί την κύρια κατοικία του αιτούντος, η δε θέση στάθμευσης και η αποθήκη είναι η βοηθητικοί του χώροι. Επίσης, ο αιτών έχει στην κυριότητά του το με αριθμό κυκλοφορίας , όχημα ταξί, μάρκας , κυλινδρισμού 1.900 cc, έτους πρώτης κυκλοφορίας 2008, με την άδεια εκμετάλλευσής αυτού, με το οποίο ασκεί την ανωτέρω αναφερόμενη επαγγελματική του δραστηριότητα. Το έτερο περιγραφόμενο στην αίτηση όχημα μάρκας , με αριθμό κυκλοφορίας , εκποιήθηκε από τον αιτούντα το έτος 2020 αντί τιμήματος 1.500 ευρώ.

Περαιτέρω, διαπιστώθηκε ότι ο αιτών έχει την κάτωθι, ανειλημμένη σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της υπό κρίση αίτησής του, οφειλή, η οποία κατά πλάσμα του νόμου θεωρείται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμη στο σύνολό της και συνεχίζει να εκτοκίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 3 του ν. 3869/2010,

δεδομένου ότι αντιστοιχεί σε οφειλή εμπραγματώως εξασφαλισμένη. Προς την 1^η καθ' ης, «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία», οφειλή ποσού 287.380,82 ευρώ από την υπ' αριθμ. 320000099562 σύμβαση επαγγελματικού δανείου, την οποία σύναψε ο αιτών, το έτος 2008, ως πρωτοφειλέτης με εγγυήτρια τη μητέρα του (βλ. την από 6-12-2021 βεβαίωση οφειλών του αιτούντος που προσκομίζει η 1^η καθ' ης με τις προτάσεις της), η απορρέουσα από την οποία απαίτηση είναι εμπραγματώως εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης επί της κύριας κατοικίας του αιτούντος. Μετά την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης, η 1^η καθ' ης μεταβίβασε την ανωτέρω απαίτησή της στην εταιρεία «Cairo No.2 Finance DAC», τη διαχείριση δε της απαίτησής έχει αναλάβει η εταιρεία «doValue Greece Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις». Οι λοιπές οφειλές του αιτούντος προς τη 2^η και 3^η των καθ' ων η αίτηση πιστωτών έχουν εξοφληθεί, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω.

Από το ύψος του εισοδήματος του αιτούντος, σε συνδυασμό με το ύψος αφενός των απαιτούμενων δαπανών για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών του και αφετέρου της προαναφερόμενης οφειλής του και του ύψους της μηνιαίας δόσης που θα έπρεπε να καταβάλλει για την εξυπηρέτησή της, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 484 ευρώ (σύμφωνα με το αναγραφόμενο στην ανωτέρω βεβαίωση οφειλών του αιτούντος 10% της τελευταίας ενήμερης δόσης), προκύπτει αρνητική σχέση της ρευστότητας του αιτούντος προς τις οφειλές του, με την έννοια ότι η ρευστότητά του δεν του επιτρέπει να ανταποκριθεί στην αποπληρωμή αυτών και παράλληλα στην κάλυψη των βιοτικών αναγκών του, με αποτέλεσμα να υπάρχει τόσο κατά τον χρόνο κατάθεσης της αίτησης όσο και κατά τον χρόνο συζήτησης αυτής μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμών του αιτούντος. Εξάλλου, δεν προβλήθηκε από την παρισταμένη στη δίκη 1^η καθ' ης η αίτηση πιστώτρια παραδεκτή ένσταση δόλου του αιτούντος (βλ. ανωτέρω περί απόρριψης της σχετικά προβληθείσας ένστασης ως αόριστης), το δε δικαστήριο δεν μπορεί να λάβει υπόψη του αυτεπαγγέλτως τέτοια ένσταση.

Κατόπιν των ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στον ν. 3869/2010, ήτοι ο αιτών είναι φυσικό πρόσωπο που δεν έχει πτωχευτική ικανότητα και έχει περιέλθει (χωρίς δόλο) σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, πρέπει λοιπόν το Δικαστήριο να προβεί σε ρύθμιση των οφειλών του. Η ρύθμιση των οφειλών αυτών του αιτούντος θα γίνει, κατά πρώτο λόγο, με μηνιαίες καταβολές για χρονικό διάστημα 3 ετών (36 μήνες) (άρθρο 8 παρ. 2 εδ. α' του ν. 3869/2010, όπως ισχύει στην υπό κρίση υπόθεση), αρχής γενομένης από τον επόμενο της δημοσίευσης της παρούσας μήνα.

08

2

7^ο φύλλο της με αριθμό 2 /2024 απόφασης του Ειρηνοδίκου Ιλίου
(διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

Λαμβανομένου υπόψη του ύψους του εισοδήματος του αιτούντος και των βιοτικών αναγκών του, κρίνεται ότι το ποσό που μπορεί να καταβάλλει στην 1^η καθ' ης η αίτηση πιστώριά του, στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2, είναι 200 ευρώ. Εντούτοις, το ποσό που τελικά θα καταβάλλει ο αιτών ως μηνιαία δόση για τη ρύθμιση αυτή (του άρθρου 8 παρ. 2) θα οριστεί μετά την κατανομή που πρέπει να γίνει μεταξύ της δόσης αυτής και της μηνιαίας δόσης της ρύθμισης που θα ακολουθήσει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του μετά των βοηθητικών χώρων της, κατά τα οριζόμενα στη νέα διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2β του ν. 3869/2010, η οποία προστέθηκε με τον ν. 4549/2018 και εφαρμόζεται και στην υπό κρίση περίπτωση.

Περαιτέρω, λαμβανομένου υπόψη ότι πληρούνται οι κατά νόμο προβλεπόμενες προϋποθέσεις και υποβάλλεται σχετικό αίτημα από τον αιτούντα, πρέπει να εξαιρεθεί από την εκποίηση η ανωτέρω περιγραφόμενη κύρια κατοικία του μετά των βοηθητικών χώρων της (αποθήκης και θέσης στάθμευσης). Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, όπως ίσχυε υπό τις τροποποιήσεις του ν. 4161/2013 και εφαρμόζεται στην υπό κρίση περίπτωση, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του ο οφειλέτης πρέπει να καταβάλει ποσό μέχρι το 80% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου. Δεδομένου ότι η οφειλή του αιτούντος προς την ανωτέρω πιστώριά του, είναι μεγαλύτερη από το 80% της αντικειμενικής αξίας του δικαιώματός του επί της κύριας κατοικίας του μετά των βοηθητικών χώρων της, το οποίο ανέρχεται στο συνολικό ποσό των (50.266,14 ευρώ Χ 80%) 40.213 ευρώ, επομένως ο αιτών πρέπει να καταβάλει στην πιστώριά του το ποσό αυτό για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του. Με την από 20-3-2014 προσωρινή διαταγή της τότε Ειρηνοδίκη Ιλίου Αναστασίας Κρόκου, υποχρεώθηκε ο αιτών σε προσωρινές καταβολές ποσού 150 ευρώ προς τους πιστωτές του και ορίστηκε ειδικότερα ότι οι γενόμενες από τον Μάιο του έτους 2017 μέχρι τη συζήτηση της υπό κρίση αίτησης καταβολές θα γίνονται μόνο προς την 1^η καθ' ης για την ικανοποίηση της εμπραγμάτως εξασφαλισμένης απαίτησής της, καταλογιζόμενες στις καταβολές του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010. Κατά το χρονικό διάστημα από τον Μάρτιο του έτους 2017 μέχρι την κατάθεση προτάσεων από τον αιτούντα, ο αιτών προέβη σε καταβολές συνολικού ποσού 8.150 ευρώ προς την 1^η καθ' ης, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά καταβολών (βλ. υπ' αριθ. 44 σχετικό των προτάσεων του αιτούντος). Κατόπιν συνυπολογισμού αυτών των καταβολών στις καταβολές του άρθρου 9 παρ. 2, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 5 παρ. 3 του ν. 3869/2010, το ποσό που πρέπει να καταβάλει ο αιτών για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του διαμορφώνεται στο ποσό των (40.213 ευρώ – 8.150 ευρώ) 32.063 ευρώ. Λαμβανομένης υπόψη της ηλικίας του

αιτούντος, κρίνεται ότι το ποσό αυτό πρέπει να καταβληθεί εντός χρονικού διαστήματος 18 ετών, ήτοι 216 μηνών, αρχής γενομένης από τον επόμενο μήνα της δημοσίευσης της παρούσας. Η αποπληρωμή του ανωτέρω ποσού θα γίνει με 216 μηνιαίες καταβολές ύψους 148,44 ευρώ έκαστη, πραγματοποιούμενες όλες εντός του τελευταίου δεκαπενθημέρου εκάστου μηνός, χωρίς ανατοκισμό, με το επιτόκιο που προβλέπει ο νόμος για την υπό κρίση περίπτωση, ήτοι με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, του τόκου υπολογιζόμενου επί του ποσού της ανωτέρω ορισθείσας δόσης.

Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2β του ν. 3869/2010 που προστέθηκε με τις διατάξεις του ν. 4549/2018 και δυνάμει του άρθρου 68 παρ. 8 του ν. 4549/2018 εφαρμόζεται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου, κατά το χρονικό διάστημα των καταβολών της παραγράφου 2 του άρθρου 8 το Δικαστήριο κατανέμει το ποσό που μπορεί να καταβάλλει ο οφειλέτης μεταξύ της ρύθμισης οφειλών του άρθρου 8 και του σχεδίου διευθέτησης οφειλών του άρθρου 9 παρ. 2, διασφαλίζοντας ότι οι πιστωτές δεν θα βρεθούν χωρίς τη συναίνεσή τους σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν στην οποία θα βρίσκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης. Επομένως, η δόση του άρθρου 8 παρ. 2 πρέπει να ορισθεί μηνιαίως στο ποσό της διαφοράς του ποσού της δόσης του άρθρου 9 παρ. 2 από το ποσό της μηνιαίας επιβάρυνσης του αιτούντος, εφόσον βέβαια υπάρχουν περιθώρια. Εν προκειμένω, κρίθηκε ότι το ποσό που μπορεί να καταβάλλει ο αιτών, στο πλαίσιο του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010, είναι 200 ευρώ. Το ποσό κάθε μηνιαίας δόσης της ρύθμισης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του ανέρχεται σε 148,44 ευρώ. Επομένως, σύμφωνα με τον τρόπο κατανομής των καταβολών, όπως ορίζεται στην παράγραφο 2β του άρθρου 9 του ν. 3869/2010 που προστέθηκε με το ν. 4549/2018, ο αιτών πρέπει να καταβάλλει στην 1^η καθ' ης, ως μηνιαία δόση στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010, το ποσό των $(200 - 148,44)$ 51,56 ευρώ, για 3 έτη, ήτοι 36 μήνες, αρχής γενομένης από τον επόμενο της δημοσίευσης της παρούσας μήνα. Στο πλαίσιο, λοιπόν, της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010, η 1^η καθ' ης θα πρέπει να λάβει το συνολικό ποσό των $(36 \text{ μήνες} \times 51,56 \text{ ευρώ})$ 1.856,16 ευρώ. Περαιτέρω, με την από 20-3-2014 προσωρινή διαταγή της τότε Ειρηνοδίκη Ιλίου Αναστασίας Κρόκου, ο αιτών υποχρεώθηκε σε προσωρινές καταβολές ποσού 150 ευρώ προς τους πιστωτές του, αρχής γενομένης από τον Απρίλιο του 2014 μέχρι και τον Απρίλιο του έτους 2017,

λογιζόμενες ως προκαταβολές για τη ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2. Κατά το χρονικό διάστημα από τον Απρίλιο του έτους 2014 μέχρι και τον Απρίλιο του έτους 2017, ο αιτών προέβη σε καταβολές συνολικού ποσού 3.600 ευρώ προς την 1^η καθ' ης, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά καταβολών (βλ. υπ' αριθ. 43 σχετικό των προτάσεων του αιτούντος). Οι ανωτέρω προσωρινές καταβολές που πραγματοποίησε ο αιτών πρέπει, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 3 και 8 παρ. 2 εδ. γ' του ν. 3869/2010, όπως ισχύουν μετά τον ν. 4549/2018, να συνυπολογισθούν στις καταβολές του άρθρου 8 παρ. 2 με τον επιμερισμό τους στις μηνιαίες δόσεις της οριστικής ρύθμισης κατά τον τρόπο που ορίζεται στις διατάξεις αυτές. Εντούτοις, ο συνυπολογισμός θα γίνει μόνο ως προς το ποσό των προσωρινών καταβολών και όχι ως προς τον χρόνο, καθόσον δεν προβλέπεται πλέον από τον νόμο ο συνυπολογισμός του χρόνου τους. Κατόπιν συνυπολογισμού, λοιπόν, των ανωτέρω ποσών των προσωρινών καταβολών, διαπιστώνεται ότι η 1^η καθ' ης η αίτηση πιστώτρια έχει λάβει ήδη στο πλαίσιο των προσωρινών καταβολών ποσό μεγαλύτερο από αυτό που ορίστηκε να λάβει στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2. Έτσι, η μηνιαία δόση που θα καταβάλλει ο αιτών στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 διαμορφώνεται σε μηδενικό ύψος.

Το με αριθμό κυκλοφορίας . όχημα ταξί, μάρκας κυλινδρισμού 1.900 cc, έτους πρώτης κυκλοφορίας 2008, με την άδεια εκμετάλλευσής του αποτελεί το αποκλειστικό μέσο και εργαλείο της εργασίας του αιτούντος, από την εργασία του δε αυτή αποκομίζει και το μοναδικό του εισόδημα. Με αυτό το εισόδημα αφενός καλύπτονται οι βιοτικές ανάγκες του αιτούντος και αφετέρου εξασφαλίζεται το ποσό που απαιτείται για την εκπλήρωση της ρύθμισης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, όπως αυτή ορίζεται από την παρούσα απόφαση. Κατόπιν, λοιπόν, στάθμισης των εκατέρωθεν συμφερόντων των διαδίκων, δηλαδή αφενός του οφέλους του αιτούντος από τη διατήρηση του ανωτέρω περιουσιακού στοιχείου, με το οποίο εξασφαλίζει το μοναδικό εισόδημά του, και αφετέρου του οφέλους της πιστώτριάς του, σε περίπτωση ρευστοποίησής του, σε συνδυασμό με τη ζημία που θα υποστεί ο αιτών από τη στέρησή του, η οποία θα είναι σαφώς μεγαλύτερη από τη ζημία που θα υποστεί η πιστώτρια από τη μη ρευστοποίηση, δεν κρίνεται επωφελής, σκόπιμη και, υπό την έννοια αυτή, πρόσφορη η εκποίηση, με διάταξη της παρούσας, του ανωτέρω περιουσιακού στοιχείου του αιτούντος. Επομένως, δεν θα διαταχθεί η εκποίησή του.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να γίνει δεκτή και να ρυθμιστούν τα χρέη του αιτούντος προς την 1^η καθ' ης η αίτηση πιστώριά του, εξαιρουμένης από την εκποίηση της κύριας κατοικίας του και των λοιπών περιουσιακών

στοιχείων του, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Δεν επιδικάζεται δικαστική δαπάνη, σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 εδ. β' του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της 2^{ης} και της 3^{ης} των καθ' ων η αίτηση πιστωτών και της εγγυήτριας, αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΘΕΩΡΕΙ ως μη ασκηθείσα την υπό κρίση αίτηση ως προς τη 2^η και την 3^η των καθ' ων η αίτηση πιστωτών.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ την υπό κρίση αίτηση, ως προς την 1^η καθ' ης η αίτηση πιστώτρια.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη του αιτούντος προς την 1^η καθ' ης, «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία», με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών, ήτοι 36 μηνών, αρχής γενομένης από τον επόμενο της δημοσίευσης της παρούσας μήνα. Το ποσό έκαστης μηνιαίας καταβολής ορίζεται, κατόπιν συνυπολογισμού των γενόμενων από τον αιτούντα προσωρινών καταβολών, μηδενικό.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την περιγραφόμενη στο σκεπτικό της παρούσας κύρια κατοικία του αιτούντος μετά των βοηθητικών χώρων της, και συγκεκριμένα το δικαίωμα πλήρους κυριότητας, κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, και το δικαίωμα ψιλής κυριότητας, κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, επί α) του υπό στοιχεία Β-1 διαμερίσματος εμβαδού 78 τ.μ. του δευτέρου ορόφου οικοδομής ευρισκόμενης στην , επί της οδού . αρ. , στο οποίο ανήκει κατ' αποκλειστική χρήση η υπ' αριθμ. 4 θέση στάθμευσης της πρασιάς εμβαδού 10 τ.μ., και β) της υπό στοιχεία Υ-3 αποθήκης εμβαδού 4,50 τ.μ. του υπογείου της ίδιας ως άνω οικοδομής.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον αιτούντα την υποχρέωση να καταβάλει στην 1^η καθ' ης η αίτηση πιστώτρια, «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία», για τη διάσωση της ως άνω κύριας κατοικίας του μετά των βοηθητικών χώρων της, κατόπιν συνυπολογισμού των γενόμενων από τον αιτούντα προσωρινών καταβολών, το ποσό των 32.063 ευρώ. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει μέσα σε χρονικό διάστημα 18 ετών, ήτοι 216 μηνών, αρχής γενομένης από τον επόμενο από τη δημοσίευση της παρούσας μήνα, με 216 μηνιαίες καταβολές ύψους 148,44 ευρώ έκαστη, πραγματοποιούμενες εντός του τελευταίου δεκαπενθημέρου εκάστου μηνός, χωρίς ανατοκισμό, με το επιτόκιο που προβλέπει ο νόμος για την υπό κρίση περίπτωση, ήτοι με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς

009

2

9^ο φύλλο της με αριθμό 20/2024 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου
(διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας,
του τόκου υπολογιζόμενου επί του ποσού της ανωτέρω ορισθείσας δόσης.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση τα λοιπά περιγραφόμενα στην αίτηση περιουσιακά
στοιχεία του αιτούντος.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο Ιλιον, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο
ακροατήριό του, την 8-1-2024, χωρίς την παρουσία των διαδίκων.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΦΟΥΡΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΒΡΕΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

2 ΙΑΝ 2024
ΑΝΤΙΣΤΡΑΦΟ
ΠΡΟΣΤΑΥΣΗ
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ
ΙΛΙΟΝ
ΑΝΤΙΣΤΡΑΦΟ
ΠΡΟΣΤΑΥΣΗ
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ
ΙΛΙΟΝ

